

טובה ראיותה

עלון הישיבה התיכונית
 "אורט" טבריה
 גליון קיץ תשפ"ד

"הדבר הכי גדול בעולם הוא לעשות טוב למישהו אחר"
 (האדמו"ר מפאסצנה)

תודה וסליחה

דברי הפרידה של הרב גלעד ממחזור ס"ב במסיבת הסיום תשפ"ד

ואהוב. אך לפני כן אבקש להסביר שזו סיבה נוספת שאני כאן. מילים אלו חיוני תמיד לאומן פנים אל פנים ואי אפשר להשתמש בשליחים- זה עלול לפגוע בכנות התודה והסליחה. עברנו שנה קשה ומורכבת, אחרי הקורונה חשבנו כלנו לנוח, ללמד על מי מנוחות והנה פרצה המלחמה שאנו עדיין בתוכה, וכלנו טולטלנו עד היום.

גם מבחינה אישית עברתי שנה קשה, איבדתי את אבי שהיה יסוד עולמי.

על כל זאת סליחה! סליחה שלא קיבלתם את כל הטוב שיש לישיבה ולי לתת בשנים כתקן.

אבל בעצם קבלתם יותר ולא פחות. יותר חוסן, יותר עמידות, יותר איתנות, יותר אומץ, יותר עוז, יותר גבורה, יותר חברות ויותר ערבות. ולכן הסליחה והתודה מתברכות יחדיו.

תודה לה' על כל הטוב והחסד,

תודה להורים על האמון והשותפות.

תודה לרשת אורט ולאבי אבירם, לעיריית טבריה וליוסי נבעה, למשרד החינוך ולמפקח משה גודלבסקי. שמעלים תמיד את הישיבה בכל תחום.

תודה לצוות הישיבה המיוחד שכולם בו שחקני נשמה. שחיים כמשפחה אהובה ורואים בישיבה בית.

ולבסוף תודה ענקית לכם, שלמרות השנה הקשה נתתם את הנשמה, הייתם לכל השכבות הצעירות מקור להשראה לדוגמה אישית ולגאווה יחידה.

הרמתם קבלות שבת, שבת זכור מופלאה, קיימתם מסע ישראלי וטיול שנתי שהיו משמעותיים ומרוממים.

קיימתם הכנה לצבא ולישיבות, וסיימתם עם תעודת בגרות איכותית וטכנולוגית.

אתם המחזור הראשון שלא היה מוכן לעזוב מבלי להשאיר גם מתנה פיזית בישיבה,

גייסתם כסף והקמתם פינת הנצחה לנופלי הישיבה ע"י בניית דק ופינות ישיבה בחצר הישיבה.

על זאת ועוד נאחל לכם ברכה והצלחה באהבה גדולה

נברך את כלכם בברכת כהנים מרגשת מהפרשה

"יִבְרַכְךָ ה' וַיְשַׁמְרְךָ:

יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ:

יִשָּׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:"

אוהבכם מאוד

הרב גלעד מסינג

וצוות הישיבה

ברשות ראש העיר מר יוסי נבעה, ברשות סגנו מר אביב יצחק, ברשות מנהל האיזור ברשת אורט - מר רבי אבירם, ברשות מפקח הישיבה - הרב משה גודלבסקי, ברשות ההנהלה, צוות המנהלה, צוות המחנכים, צוות המורים, ההורים ובני המשפחה ואחרונים חביבים מכובדי הערב - הבוגרים היקרים והמפונים - שכבה י"ב המצויינים.

כלכם נרות מאירים פרוז'קטורים ענקיים שמתקיים בכם חזונו:

"לגדל בנים ובני בנים חכמים ונבונים אוהבי ה' יראי אלוהים, אנשי אמת זרע קודש בה' דבקים, ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים ובכל מלאכת עבודת הבורא".

התלבטתי עד לרגע האחרון האם להיות כאן איתכם או להיות עכשיו בכותל בהשבעה של בני יהודה הי"ו שסיים כאן בישיבה לפני שנתיים והיום לוחם בגבעתי. בשעה זו מושבע בכותל עם חבריו לגדוד.

מנהלים רבים ייעצו לי ללכת אל בני:

"תלמידים כל שנה מסיימים הם אמרו, בנך איתך לאורך שנים". "חינוכית יש להראות וללמד שתמיד יש להעדיף משפחה על העבודה". לבסוף מי שהכריע היה בני יהודה בעצמו, שאמר לי אמש: אבא אני בן אחד, בישיבה מסיימים שבעים ושמונה בניך".

והוא הכריע וצדק - כלכם בני!

מברכם בדברי דוד המלך: לכו בנים שמעו לי יראת ה' אלמדכם".

לכאורה היה צריך דוד המלך לקרא "בואו בנים". אלא שדוקא בזמן הפרידה בזמן של "לכו בנים" אז מבינים את התכלית כולה, אז כשיוצאים מהחממה אל הפרק הבא מבינים מה בנינו יחד מאז שהגענו לישיבה.

ישנה גם סיבה נוספת שאני כאן איתכם. לפני כמה שנים נפטר גדול הדור ר' אדלשטיין בגיל 92, אחרי ניתוח בגרונו, בו נפגעו לו מיתרי הקול ונלקחה ממנו יכולת הדיבור. הוא היה מתקשר עם הסביבה רק דרך פתקים. לאחר תקופת שיקום במחלקת אף אוזן גרון בבית"ח שיבא, המטפל אמר לו שלאור מצבו אולי יצליח להספיק ללמדו לדבר ללא מיתרי קול כמה מילים ספורות. לכן שאלו, אלו שתי המילים היה רוצה לומר עד יום מותו? איזו שאלה עצומה מטלטלת ומסעירה מהן שתי המילים הכי חשובות בחיים? תחשבו לרגע מה אתם הייתם עונים? על אלו שתי מילים לא הייתם מוותרים לעולם? יש שאמרו "שמע ישראל". אני חשבתי "אבא" ו"אמא". אבל הרב אדלשטיין אמר שתי מילים אחרות "תודה" ו"סליחה".

הוא טען שאי אפשר לחיות בלי לומר תודה לה', תודה להורים, למשפחה, לחברים וסליחה על הפערים בין הרצוי למצוי. בשתי מילים אלו יחדיו אני רוצה לברך אתכם מחזור נפלא

עדי בר ששת

המצטיינים בעם

במהלך המחצית קטפו 3 פרסים חשובים במיוחד לצוות הישיבה ולתלמידה

עדי ברששת, המורה לאנגלית זכתה בפרס "אוסקר החינוך" העירוני בטקס רב רושם שנערך בטבריה. עדי זכתה בפרס זה על היותה מורה מקצועית ומובילה בתחומה יותר מאוחר התברר כי גילה הישראלי שלנו, מורה לספרות ורכות תרבות - נבחרה להיות "מורת המאה". הטקס נערך בישוב יד בנימין במעמד מנכ"ל משרד החינוך, ובו הוקירו 100 נשות ואנשי חינוך מהחמ"ד, אשר נחשבים ליזמים ופורצי דרך בעשייתם החינוכית. גילה זכתה בפרס זה ואנו גאים בדרכה החינוכית אשר מעניקה לתלמידיה ערכים ומידות טובות, ובנחישותה לסייע לתלמידיה להגיע ללמידה מיטבית בדרך להצלחה האחרון והחביב מכל הוא תלמידנו אריאל מזרחי, תלמיד כיתה י"א שנבחר ע"י רשת אורט להיות "כוכב אורט" לשנת תשפ"ד על מעורבותו החברתית והצטיינותו בתחום: הוא מוביל כבר שנה שניה את מועצת התלמידים של בית הספר, מדריך משמעותי בבני עקיבא ורכז חברי ב' ומוביל את שכבתו בכל האירועים החברתיים.

גילה הישראלי

אריאל מזרחי

להאמין להעז

לחלום

העשיה בתחום החדשנות תפסה תאוצה במהלך מחצית ב'. פעילויות רבות ויוזמות רבות התקיימו בתחום החדשנות, תחום אשר בהטמעתו משקיעים מאמצים ומשאבים רבים רשת "אורט" והישיבה

בפרויקטים רבים התנסו תלמידי הישיבה: FUTURE READY, BETA, ISTEAM - ובכל פרויקט יש את היעד שלו, צורת הלמידה שלו - והיתרונות אותן מקבל התלמיד וחווה בפרויקט

בין שלל הכלים הנלמדים ישנם: חינוך פיננסי, מדיה דיגיטלית, תקשורת משא ומתן, עבודת צוות, אסטרטגיות שיווקיות, חשיבה ביקורתית ומחוץ לקופסא, פתרון בעיות, עמידה מול קהל, למידה עצמאית, יצירתיות ויוזמות המפגשים התקיימו בישיבה ומחוצה לה, ובמהלכם התחברו תלמידי הישיבה עם תלמידים מבתי ספר אחרים ברשת "אורט" השותפים לפרויקטים אלו, התנסו ביום חקר באשכול הפיס ובמכללת כנרת, כאשר גולת הכותרת הייתה תחרות בניית חדרי בריחה

תלמידי הישיבה יוצגו בשתי קבוצות: הקבוצה הראשונה בחרה בחצי הגמר לבנות את חדרי הבריחה כשנושא החדרים הוא העיר טבריה. החידות עצמן היו מגוונות ויצירתיות: חידות מתחום התנ"ך, המדעים, האסטרונומיה והמתמטיקה - שאותן פתר שגיא, שופט מרשת "אורט" אשר פרגן לתלמידים על עבודה איכותית ומקצועית, ואילו הקבוצה השנייה בחרה בנושא "האוצר האבוד - חייו ופועלו של הרמב"ם"

בגמר שהתקיים ברמת אפעל החלו התלמידים את היום בארוחת בוקר מפנקת, המשיכו לסדנת פודקאסט מעניינת, ולאחר ארוחת הצהריים שמעו שיחה מפיו של פצוע צה"ל איתן חרמון, שנפצע ואיבד את רגלו במלחמת לבנון השנייה - ואף על פי כן - זכה לשבור שיא עולם במרתון לקטועי רגליים - כאשר המסר שלו היה: צעדים קטנים מובילים למטרה גדולה, ללכת עם החלום ולהאמין

אנו מודים למורה אורטל יהודה על הובלת תחום החדשנות בישיבה וליוסי בן חמו ששימש כמנטור לתלמידים במהלך השנה

אוהבי ה' יראי אלוקים

עם פתיחת המחצית השנייה הקמנו את סיירת אוהבי ה' - קבוצה רב גילאית שבחרה להישאר בכל יום חמישי בישיבה לאחר סיום הלימודים משעה 15:00 עד שעה 17:30 וללמוד תורה לשמה.

רבני הישיבה התגייסו לטובת פתיחת המיזם שהלך והתעצם ככל שהתקדמה המחצית: בחרנו לפתוח ב"רכבת אמונה" - כל אוהב ה' בוחר שיעור אותו הוא בוחר ללמוד ע"פ רצונו ותחום העניין שלו, ובסיום השיעור צוברים כוחות עם ארוחה מפנקת. לאחר הארוחה - חוזרים ללימוד - והפעם בחברותות - למידה בדף המקורות לקראת שיעור כללי של הרב גלעד ראש הישיבה בנושאים אקטואליים ועכשוויים בחיינו

את המהלך התחלנו עם 35 תלמידים, שכמו שלהבת הנר - עלו וגדלו במהלך המחצית. גם תלמידי חט"ב מכיתה ח' הצטרפו למיזם אוהבי ה' והגיעו ללמוד עימנו, אריאל מזרחי ודביר שרון, תלמידי י"א, לקחו על עצמם לימוד יומי יחד עם הרב אבישי בן אהרון - ויחד הם סיימו את מסכת כתובות לע"נ תומר יעקב מזרחי הי"ד, אחיו של אריאל יבדל"א, ולע"נ אביו של הרב גלעד

אירוע השיא היה כאשר 20 תלמידים אוהבי ה' התכנסו לשבת בביתו של ראש הישיבה הרב מסינג הי"ו - ואיזו שבת זו הייתה: תלמידי הישיבה הותיקים והצעירים, תלמידים מפונים ושל"פים שהצטרפו - הספיקו ללמוד בתשוקה גדולה 5 דפי גמרא במהלך השבת ולהתפלל יחד במנין שלהם

היה לי חבר, היה לי אח, הושט לי יד בעת צרה, אני אחיך, אל תשכח!

במהלך המחצית קליטת המפונים המשיכה ביתר שאת: מחד התלמידים המפונים המשיכו להשתלב ולהתערות יחד עם תלמידי הישיבה - ומנגד, דאגנו בצוות הישיבה לעטוף ולסייע ככל הניתן - על מנת לתת תחושת שייכות וחיבור

במהלך פעילויות המחצית יצאו התלמידים המפונים למתחם הרובוטיקה הגדול בישראל, שם פגשו תלמידים מקרית שמונה המפונים לערים אחרות אותם לא ראו במשך תקופה ארוכה, נערכה ארוחת צהריים חגיגית בישיבה, התקיימה סדנת צחוק מהנה - אך גולת הכותרת הייתה בערב הסיום: יחד הגיעו אל הערב הורים ותלמידים, והוא נפתח בארוחת ערב מפנקת. בסיום הארוחה נהנו המשתתפים מפעילות מרתקת שהועברה ע"י שחקני תאטרון "פלייבק", ששיקפו בצורת משחק את המציאות על פי תאורי התלמידים והוריהם

גילינו יחד שעל אף הקושי והמורכבות בניטוק מהבית - ההורים והתלמידים מצליחים לשדר עוצמה ורצון אמיתי להמשיך את החיים למרות הקושי. המעטפת הניתנת בישיבה, הן ע"י צוות הישיבה והן בעזרת המעטפת מהמורים מקרית שמונה - מאפשרת לתלמידים לשמור על שגרה נכונה ומסייעת להם בבניית חוסן פנימי המאפשר המשך צמיחה והתקדמות בהזדמנות זו - נודה למורה דנה מקרית שמונה על ריכוז תחום המפונים ולרב אייל על כל הסיוע בנושא

"אלא שבכל דור ודור - עומדים עלינו לכלותנו והקב"ה מצילנו מידם"

כהיערכות לחג הפסח ציינו בישיבה שני אירועים מרכזיים
אפיית מצות - אפה זאת בעצמך - יום לפני היציאה לחופשה הגיע לישיבה צוות מיוממן מאפיית מצות "בית אל" עם תנור גדול ומיוחד, וכל הכלים הנצרכים לאפיית מצות בכשרות מהודרת. כל שכבה קיימה שני סבבים של אפיית מצות לאחר הדרכה שעברה וחלוקת תפקידים בשרשרת אפיית המצות
התלמידים שיתפו פעולה, נהנו והתלהבו - ובעיקר אפו מצות בצורה מקצועית ונקיה - כאשר בסיום כל תלמיד קיבל קופסה המכילה מצות כשרות לפסח
"אל תשליכני לעת זקנה" - תלמידי הישיבה ואנשי הצוות התגייסו לסייע לקשישים ומשפחות לקראת חג הפסח במסגרת מיזם "אל תשליכני" - המוקד ההתנדבותי עבור בני הגיל השלישי בטבריה
הרב יחיאל שמחי ויוסי בן חמו הובילו את המבצע מול מחנכי הכיתות והתלמידים בסיומו חולקו 220 סלי מזון עבור הקשישים והמשפחות.

יום המילה הטובה

מעולה לעולה כוחנו עולה!

קליטת העליה בישיבה היא אחד הדגלים אשר אנו נושאים בגאון: הגשמת החזון הציוני, עין בעין, ושילובם של העולים בחברה הישראלית היא אחת המטרות אשר שמנו לנגד עינינו ואנו גאים ליצר עבורם את הכר הנוח ביותר לנחיתה בחברה הישראלית. במהלך המחצית העולים נהנו מפעילויות חוויתיות רבות ומגוונות:

- **"שוטי שוטי ספינתי"** בכל שבוע ביום חמישי יוצאת קבוצת העולים מהישיבה לפעילות ימית במתחם הימיה בכנרת. הפעילות חוויתית ומלמדת חתירה ושיט בכלים שונים, פעילות מעצימה אשר תורמת להשתלבותם של התלמידים בישיבה, ובחברה הישראלית בכלל

- **קטיף אבוקדו** - גם במחצית זו יצאו התלמידים העולים לקטיף אבוקדו במטרה לסייע לחקלאים אשר קרסו תחת הנטל עקב חוסר כוח אדם בגלל המצב הבטחוני בארץ

- תלמידי כיתת העולים יצאו ל**יום שלי"ח** ביער שוויץ, יום בו למדו אודות חיות ארץ ישראל, פרחים וצומחים ביער

- **סדנת שוקולד** מפנקת התקיימה עבור העולים שזכו לארח גם תלמידים לא עולים מהישיבה וליצור עוד חיבורים חברתיים

במהלך המחצית נחגג החג של רשת "אורט" - "יום המילה הטובה"

יחד עם מעל מאה אלף תלמידות ותלמידים ברחבי הרשת, חגגנו גם אנו כמיטב המסורת יום מיוחד זה התחלנו בדברי תורה על יתרו וחשיבות כוחה של מילה טובה, נכונה ומעצימה

לאחר מכן התחלקו תלמידי הישיבה לחמש קבוצות: קבוצת המפונים יצאה לחלוקת פחיות קולה מעוטרות לכל מי שסייע לקליטתם בעיר ובראשם למר בועז יוסף שקיבל מהם את אוסקר המילה הטובה, תלמידי הישיבה יצאו לחלוקה אצל כוחות הביטחון, הכיבוי, ההצלה ועובדי העיריה - על עמידתם האיתנה בעיתות משבר, מורים הציפו את התלמידים והוריהם במילים טובות אודות התנהלות התלמידים, תלמידים כתבו מכתבים מלאי תודה והערכה למחנכים, למורים, לשומרים, לעובדות הניקיון ולאנשי המנהלה וקבוצה אחרונה חביבה - שלחה עוגות חמות וספלי ממתקים לכל משפחות המורים המגויסים ולמשפחות הפצועים - משפחת מלכה, משפחת ביבי ומשפחת רצאבי

סיכום הטיולים השנתיים

**טיול שנתי
מחזור ס"ב**

תלמידי כיתה י"ב יצאו לשלושה ימי טיול באזור אילת: התלמידים החלו את המסלול המאתגר בהר שלמה - בסיומו התפנקו בצלילת שנוקלים בחוף שמורת האלמוגים. בערב התקיימו מעגלי סיכום כיתתיים, בסיומם יצאו התלמידים לסיור בטיילת אילת. ביום האחרון התלמידים השכימו קום ויצאו לטייסת חיל האוויר בבסיס "עובדה", שם זכו לשיחה מאחד ממפקדי הטייסת, בוגר הישיבה, שיחה מעצימה ומשמעותית. בסיום השיחה נסעו התלמידים לעין ירקעם לטבילה מהנה ומרעננת - בסיומה המשיכו בנסיעה הארוכה צפונה. ישר כח לצוות השכבה, ולמשה דרור רכז השל"ח על הובלת הטיול.

**טיול שנתי
שכבה ט'**

תלמידי שכבה ט' יצאו לטיול שנתי בן יומיים באזור ירושלים. ביום הראשון טיילו במסלול נחל מערה עד למערת תאומים, בסיומו הגיעו לאכסניית "אגרון" להתארגנות ולארוחת ערב. לאחר הארוחה יצאו התלמידים לעיר דוד לצפות במופע החדש "הללויה" על חומות העיר העתיקה מופע המשלב אש ומים. בסיום המופע הגיעו התלמידים לכותל לתפילת ערבית וערכו שם טקס קבלת פנים לתלמידי השכבה העולים מאתיופיה - להם זה ביקור ראשון בכותל למחרת יצאו התלמידים לתל צובה, במסלול שביל ישראל עד למעיין הסוף המרענן והקריר.

"פורים פורים לנו - ברוך אשר בחר בנו"

אירועי פורים רבים נחוגו בישיבה על אף המצב המורכב -
לא ויתרנו על שמחת פורים שלמה:

מבצע שביעית

השנה בסימן המלחמה ה"שביעיסטים" הפכו את כיתות הישיבה ליחידות הצבא, הקימו פינות הנצחה בכיתות והעבירו שיעורים על הנופלים. ביום המבצע כל כיתה קיבלה "מפקד", ויחד עם דגלי היחידות השונות יצאו רגלית מהישיבה לפארק ברקו, כאשר בדרך התנסו התלמידים במשימות שונות כגון: סחיבת אלונקות, מרוץ שליחים, מילוי שקי חול ועוד בסיום הגענו לפארק ברקו והתלמידים נהנו מארוחת צהרים מעשה ידי שכבת י"א

שבת זכור

תלמידי הישיבה הגיעו לשבת זכור "מוקדמת", בחיספין. השבת המשמעותית החלה עוד בקבלת השבת המוזיקלית, כאשר במהלך השבת שמעו תלמידי הישיבה שיחות ממשפחת אדרעי על ההתמודדות על שיתוק מוחין ומהרב אוריה ספרברג על היותו מחד מודיע נפגעים ומאידך ליצן רפואי, שיחות מרתקות שהותירו רושם עז. מערכוני שכבה י"ב לא אכזבו ולימדו אותנו שגם בזמן מלחמה - אפשר לשמור על שגרה בריאה, מצחיקה ומהנה

קריאת מגילה קהילתית

במוצש"ק ערב חג פורים קראנו בישיבה ברוב פאר והדר את מגילת אסתר. לקריאה הגיעו תלמידים ובני משפחותיהם, משפחות המפונים, צוות הישיבה, משפחות מהעיר ובוגרים רבים. במהלך הערב זכינו לביקורו של ראש העיר, לילדים הייתה הפעלה משמחת, הרקדה גדולה ואיך אפשר בלי פרסים שווים במיוחד?

מבצע שישית - שוק פורים

למחרת שבת זכור התארגנו תלמידי שכבת י' לארח בישיבה 650 תלמידים מרחבי טבריה לשוק פורים. התלמידים הגיעו מבתי הספר הר נוף, נעם בנים ונעם בנות, תחכמוני, דקלים, חט"ב אורות נריה ותלמידים מפונים רבים תלמידי שכבת י' ארגנו עבורם דוכני פעילות שונים, משחקים מאתגרים ומאכלים טעימים - כאשר בסיומו של השוק נערכה ההגרלה הגדולה על פרסים רבים - וכל האורחים צהלו ושמחו

תחפושות ויום ספורט

בבוקרו של היום הגענו התלמידים והצוות מחופשים ושמחים לריקודים ושירים - ולאחר מכן עלינו ליום ספורט במתנ"ס פירסט בו שולבו תחרויות כדורגל וכדורסל - והמנצחת הגדולה: שכבת י"ב כמובן. ישר כח לאורי פרג'ון על הובלת היום משלוח מנות איש לרעהו - כבכל שנה, זכינו לשלוח משלוחי מנות למשפחות שכולות עימם זכינו לקיים את מירוץ הלפיד, ישר כח לרב גלעד מרדכי ולרב עידן אופטובסקי שנסעו מצפון לדרום בכדי להגיע לכל המשפחות

בעשרת ימי תקומה חווינו עוצמת רגשות כפי שלא חווינו שנים רבות.
השפעתו של ה-7.10 ניכרה בכל טקס ובכל ניואנס: בשירים המתנגנים
בטקסים, בדברים הנישאים על הדוכן, בהצגות התלמידים ובקטעי השירה
- בכולם היה שזור צילו של ה-7.10

עשרת ימי תקומה

- עוד בשבוע זה התקיימה שיחה של הלוחם הטברייני רזיאל ברבי, כהכנה ליום הזיכרון. ברבי סיפר על ההתמודדות הגדולה עם אובדן חמישה מחייליו ברצועת עזה, מה שסייע לתלמידים בפתיחת צוהר לגבורתם של לוחמנו ולהתמודדויות הרבות

- בטקס **יום הזיכרון לחללי צה"ל**, שהיה השנה טעון במיוחד - התייחסנו הן לחיילים הנופלים, לאנשי ההצלה, לאזרחים שאיבדו את חייהם - ולחטופים שעדיין רחוקים מאיתנו. הקטעים שהוצגו לתלמידים סיפרו גבורתם של הנופלים וגבורת בני משפחותיהם שנותרו מאחור. את הטקס כיבד בנוכחותו חבר מועצת העיר מר רפאל טרבלסי בוגר הישיבה שנשא דברים מרגשים בסיום הטקס יצאו תלמידי הישיבה לבתי העלמין השונים כדי לחזק את משפחות בוגרינו שנפלו: תלמידי שכבה ט' בטבריה, תלמידי שכבה י"א בהושעיה, תלמידי שכבה י' במצפה נטופה ותלמידי שכבה י"ב ביבנאל

אנו מודים לרב דובי כהן ולמורה שרון כהן על התגייסותם וארגון הטקסים - עם ישראל חי!

- בטקס **יום הזיכרון לשואה ולגבורה**, הנושא את הכותרת "לעולם לא עוד" - עסקנו בשאלת ההשוואה בין הימים ההם לזמן הזה, בין תופת השואה באירופה למה שחווינו בשמחת תורה
בטקס זכינו בנוכחותם של סגן ראש העיר מר אביב יצחק שנשא דברים מרגשים אודות החובה לזכור את השואה, ובנוכחותה של סימה סרפימה, שורדת שואה, אותה מבקרים תלמידנו במסגרת תוכנית "מחברים"

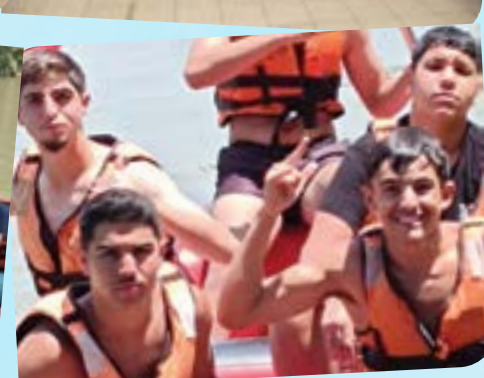
- בין יום הזיכרון לשואה ליום הזיכרון לחללי צה"ל יצאו תלמידי שכבת ט' למבצע **ניקיו וסידור אנדרטאות** לזכר חללי צה"ל: חצי מהשכבה זכתה לנסוע לאנדרטת "משמר הירדן הישנה" - מקום המשמש אנדרטה לתושבי המקום שנהרגו וגם לחללי מבצע "צרצר", בו השתתף חלל צה"ל אורי אילן עם סיפורו המפורסם מהשבי והפקת שנמצא ובו המילים: "לא בגדתי" שנמצא בנעליו
חצי שכבה נוספת נסעה לעין נוקייב - בו קיימת אבן הנצחה לחללי מבצע "סנונית" מבצע שבוצע ע"י לוחמי שייטת 13 וחטיבת גולני נגד כפרים ומוצבים סוריים ברמת הגולן בשנת 1962. במבצע זה נהרגו 8 חללים, כאשר אחד מהם לא נמצא עד ימינו.

מסיימים שנה

פעילויות סיום שנה רבות התקיימו בישיבה: ערבי כיתה וערבי מגמה לסיכום שנת הלימודים (תודה אדירה למשפחות שאירחו את ערבי הכיתה), חלוקת תעודות הצטיינות למצטייני המחצית, ערב סיום לבוגרי מחזור ס"ב וטיול שנתי בקיאים בפארק הירדן כמיטב המסורת - התמונות המהנות מדברות בעד עצמן!

קום והתהלך בארץ

טיולי של"ח רבים התרחשו במהלך מחצית ב', הודות למזג האוויר הנפלא ולצוות היקר: תלמידי כיתה י' יצאו להר תבור
תלמידי ט' יצאו למכלול "נוף אדם" ביער שוויץ ונהנו מפיתות מפנקות על הסאג'
תלמידי כיתה ט' יצאו לטיול מכנרת לדגניה על שביל ישראל בו למדו על פיתוח החקלאות והקמת הקיבוצים
תלמידי כיתה י' יצאו למקטע נוסף של שביל ישראל, ממעין פוריה לחצר כנרת בו למדו על ראשית הציונות באזור
תלמידי כיתה י' יצאו לטיול מרגש במושבה כנרת וסביבותיה, בעקבות חלוצי המושבה והתקופה, נעמי שמר ודמויות מפתח נוספות
ישר כח למשה דרור וגל זיגדון מורי השל"ח - ולמחנכי הכיתות על ההירתמות.

הילולא דצדיקיא

"בר יוחאי, נמשהת אשריך"

כמנהג כיתת החינוך של הרב שמעון עמור, ציינו תלמידי כיתה י' את הילולת התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי בדברי תורה, שירים וסעודת מצווה לכבודו של התנא

במהלך ההילולה הדליקו מורים ותלמידים נרות ונשא תפילה לניצחון עם ישראל, שמירה על חייל צה"ל ושיבת החטופים הביתה במהרה - בריאים בגופם ונפשם

תודה רבה למסייעים לקיום ההילולה - אב הבית רוני, המורות ספיר ושוהם ולתורמים הנכבדים משפחת ליכטמן, משפחת שמחון והמורה יוסי בן חמו

"אלהא דמאיר ענני"

כמסורת העיר טבריה ביום י"ד באייר התקיימה צעדה מבית הכנסת אבולעפיה אל קברו של רבי מאיר בעל הנס. תלמידי שכבה י' הובילו את הצעדה יחד עם בתי הספר של החמ"ד תחכמוני, האולפנית, נעם בנות ובנים. הצעדה הייתה מגוונת ושמחה, וכללה את מגוון תושבי העיר. בסיום הצעדה הגיעו תלמידי שכבה י' למתחם קבר הרמב"ם לשמוע אודות הילולת רבי מאיר וזכו להשתתף בסעודת מצווה

הלוחם הפרטי שלנו

לאחר היעדרות ממושכת ואחרי תקופה ארוכה שבה זכה לקיים וליטול חלק במלחמת מצווה - ישבנו לדאיון קצר עם הרב יוני גרוסמן אודות החוויות מהמלחמה - ואיזה מסר יש לו משדה הקרב?

עוז. אספר כמובן רק את מה שאפשר לומר, בסביבות השעה 16:30 אחה"צ אני מקבל שיחה מהחמ"ל (חדר מלחמה) "יוני, יש אר"ן גדול בעזה תגיעו לנק' XXX... כל לוחם בצבא מכיר ויודע מה המשמעות של המילה "אר"ן" (אירוע רב נפגעים) אני מקפיץ את הצוות שלי ואנחנו דוהרים לכיוון, בדרך אני מתעדכן ומבין שמדובר באירוע קשה במיוחד, הרוגים ופצועים רבים. מגיעים למקום, בשטח יש כבר כמה כוחות, אני מחלק לגזרות ותפקידים, מוכנים לנחיתת מסוקים, לקליטה, חילוץ ופינוי הפצועים. מהר מאוד התמונה מתבהרת, בזמן פעילות בעזה, ארע פיצוץ של אמצעי לחימה שגרם לקריסת מבנים ובתוכם לוחמים וכתוצאה מהאירוע נהרגו 21 לוחמים. אין פצועים, אין במי לטפל, כולם הרוגים!!! אנחנו נמצאים בשטח מאויים, נדרש לפעול מהר, בנחישות, במקצועיות, לשים את הרגש בצד ולפעול מהר ככל האפשר, מתחילים לפנות את כל גופות הלוחמים החוצה, לחלץ את מי שאפשר ולהעמיס את כל גופות הלוחמים שנהרגו למשאית קירור ענקית שחירתה מחוץ לגדר. אני מעמיס גופה אחר גופה ומבין שכל אחד הוא עולם ומלואו, בעוד כמה רגעים הולך להיחרב עולמם של כ"כ בתיים בעם ישראל. בנתיים נכנסים עוד ועוד כוחות חילוץ לסייע לחלץ את הגופות של הלוחמים מתוך הריסות המבנים. זה אירוע קשה וטראומטי שיחרט בזיכרוני לעד

איך זה לחזור לשגרה?

מאוד קשה לחזור לשגרה לאחר חמישה חודשים שאתה נמצא במציאות שונה לחלוטין. מציאות של לחימה מתמדת, כוננות שיא, עובר ממקום למקום, עובר ממצב אחד למצב אחר בהתאם להתפתחויות, מוקף בצוות שלי 24/7, קשה מאוד לחזור לפתע לשגרה הרגילה של הבית והעבודה, למצב שהיה כאן לפני המלחמה, זה מורכב מאוד אבל ב"ה הזמן עושה את שלו ונחזור בעז"ה לשגרה מלאה

מה הכי שוחק בלחימה?

נדמה לי שהדבר הכי שוחק בלחימה הוא חוסר בשעות שינה. אין זמן ומקום מוגדרים לשינה מסודרת, אתה נדרש להיות מוכן כל העת למשימה, לשמור על מתח מבצעי ברמה הגבוהה ביותר ויחד עם זאת להימצא במצב ערנות בעת הצורך. זו אחריות אישית למצוא זמן ומקום לישון ויחד עם זאת להיות מוכן לתפעל בזמן אמת.

חוויה אחת שמותר לספר מהלחימה

עברתי הרבה מאוד חוויות במהלך תקופת הלחימה בתוך עזה, חוויה אחת שזכורה לי היטב ארעה דווקא בזמן שהיינו בפעילות הגנה בנחל

בסה"כ הייתי 160 יום במלחמת חרבות ברזל בעזה. שירתתי בכל אזור העוטף. בארי, כפר עזה, נחל עוז, בית חאנון ועוד

מה נתן לך כוח להמשיך כל כך הרבה ימי לחימה?

הדבר שנתן לי הכי הרבה כוח זו ההרגשה שאנחנו עושים את הדבר הכי חשוב למען עם ישראל. הרגשתי שליחות גדולה וידעתי שכל עם ישראל ללא שום הבדל, באחדות גדולה עומד מאחורינו, סומך עלינו ומתפלל להצלחתנו. תחושת "הביחד" הזו נתנה לי המון כוח להמשיך ולהילחם ככל שנידרש

ספר לנו חוויה או מעשה טוב שחווית מעם ישראל הרחב בשדה הקרב

אחת החוויות המכוננות במיוחד שזכיתי להשתתף בהם ארע בבארי. באחד הערבים הגיעו אנשי זק"א המדהימים וקיימו ערב הוקרה ועל-האש לחיילי צה"ל. הם, שראו את המראות הקשים מכל ועשו את העבודה הכי קשה שאפשר לדמיין בחילוץ גופות מתוך בתים, באים ועושים ערב הוקרה לחיילים. לאט לאט מתקרבים הלוחמים שבחלקם הגדול חילונים ויותר מכך מעולם לא נפגשו פנים אל פנים עם אנשים חרדים, נוצר חיבור מדהים מרגש ומיוחד בין קיבוצניקים, תל אביבים ועוד, יחד עם חברי חרדים מבני ברק. מה שהתחיל בשיח מחבר ומקרב הסתיים בריקודים שירים וחיבוקים. אי אפשר היה להישאר אדיש לנוכח המראה המלבב הזה, מודה שהזלתי דמעה מהתרגשות.

האם חווית אובדן של חבר קרוב? - שתף אותנו באיזה מעלה טובה לקחת ממנו

אחת החוויות הקשות של אובדן היא דווקא של חבר הכי טוב של הבן שלי אורי שהיה אצלנו בן בית ממש, דניאל קסטיאל הי"ד לוחם מגלן שנהרג יחד עם איתי מורנו הי"ד אחיין של עמנואל מורנו הי"ד. ממש בתחילת הלחימה מתקשר אליי אורי ב6:00 בבוקר: "אבא, קסטיאל נהרג..." הלב שלי נשבר לרסיסים וכדי להישאר חזקים בתקופת המלחמה עד עכשיו עדיין לא הרשנו לעצמנו להתפרק ולהתאבל עליו. אני התחברתי לנקודה מאוד משמעותית שלו. דניאל היה איש של חיבורים, הוא היה הדבק של כולם, היה לו חיוך כובש, נשמה ענקית. כל הזמן היה סביבו רק צחוק ושמחה שהדביק את כולם יחד. זה דבר שאני מאוד התחברתי אליו

למה הכי התגעגעת כשהיית בלחימה?

הדבר שהכי התגעגעתי אליו היה המשפחה היקרה שלי. ב7.10 כשנקראתי למלחמה השארתי מאחוריי את משפחתי המומים ודואגים. לא היה זמן לפרידה מסודרת, להכנה לקראת מה הולכים. חוסר הוודאות, ימים ושבועות ללא תקשורת, ללא יכולת לדבר, לחבק, להרגיש, גרמו לי להתגעגע מאוד

כמה ימים היית בלחימה? באיזה אזור?

מהנעשה בישיבה

**במהלך המחצית שילבנו עם הלמידה פעילויות
חוותיות על מנת לגוון את הלמידה וליצור סביבת
למידה מיטבית עבור תלמידי הישיבה**

בתחום השחמט

התקיימו מספר תחרויות, בית ספריות ועירוניות, בהן תלמידינו קטפו פרסים והגיעו למקומות מרשימים ומכובדים. תלמידינו מוטי מעלה, נטע צרויה ואורי אלון זכו בפרסים על הישגיהם בתחום, ישר כח למירי המובילה את התחום ולאסף סופר על ליווי התחום וארגון התחרויות

תלמידי כיתת י"ב "ואהבת"

זכו להשתתף בסדנת יצירת עץ, ובנו יחד פינת ישיבה מפנקת לטובת תלמידי הישיבה, וגם תלמידי שכבת י"א בנו פינת ישיבה עבור כיתתם

מגמת ביולוגיה

במהלך המחצית זכו התלמידים לשמוע שיחה מרתקת מפיו של נתי, פראמדיק במקצועו אודות מערכת הנשימה - אך זה היה רק הקדימון למנה העיקרית: התנסות בניתוח לב וריאות (של בעל חיים) במהלכו למדו והכירו באופן מוחשי וחוותי את המבנה האנטומי של כל מערכת הנשימה ומבנה הלב

אקדמיה קהילה

בקורס אקדמיה בונה קהילה המתקיים במכללת כנרת זכו התלמידים לחוות את האקדמיה על בשרם - הם זכו להגיע אל המכללה, לשמוע הרצאות בנושאים אקדמיים (רובוטיקה ועוד), לעבור קורס בנושא יזמות וליצור בתחום

ערב חשיפת מגמות

תלמידי שכבה ט' עברו יום שיא לקראת עלייתם לכיתה י' והמעבר אל התיכון. במהלך היום שמעו התלמידים שיחות מפי מורי המגמות ביולוגיה, חשמל, פיזיקה ומחשבים, תקשורת ותיירות, לאחר מכן שיחה מפי הרב מסינג על חשיבות לימוד המגמה כחלק מרכזי בחיי הישיבה, ושיחה מברק יצחק אודות המעבר לתיכון וחשיבה על העתיד והעולם האקדמי.

הרב ידי שפיץ ביום
חתונתו עם חברו נערן
אשר ז"ל שנהרג
במלחמת "חברות ברזל"

השפיץ שלנו חזר הביתה

לאחר היעדרות ממושכת ואחרי תקופה ארוכה שבה זכה לקיים וליטול חלק במלחמת מצווה -
ישבנו לראיון קצר עם הרב ידי שפיץ אודות החוויה מהלחמה

איך זה לחזור לשגרה?

קשוח מאוד, יש קצת כאבים, קצת חוסר סבלנות ופער קזה בין המשמעות שיש לך שם תפקיד מוגדר וחשוב לבין החזרה לשגרה ולמציאות

מה הכי שוחק בלחימה?

המחבלים נלחמים כמו פחדנים, מתחבאים, וברוב הלחימה אתה צריך להיות מפוקס, לעמוד ולחפש איום, לסמוך על החבר שמחפה עליך וכל הזמן להיות חד. מבחינת מתח - קשה לשמור על רמת מוכנות גבוהה לאורך זמן רציף, והקושי הזה הוא שוחק מאוד

כמה ימים היית בלחימה? באיזה אזור?

קצת יותר מ-150 יום, במהלכם נולד לי בן. הייתי באזור דיר אל בלאח, חאן יונס והגנה על ישובי העוטף. רוב העיסוק היה הגנה, עד שקיבלנו משימות התקפה באזור המואסי ודיר אל באלח שנועדו ליצור חיץ ולהחזיר את תושבי העוטף הביתה בבטחה

מה נתן לך כוח להמשיך כל כך הרבה ימי לחימה?

יש תחושת חובה, שייכות לשרשרת הדורות של עם ישראל. הרגיש לי כמו עוד חוליה בשרשרת, שהלחימה שלנו היא חלק מכתיבת ההסטוריה של העם היהודי. מעבר לזה - ללא אשתי והתמיכה שלה, על אף שילדה במהלך ימי המילואים אמרה לי בפירושי: "כשעם ישראל בלחימה - אתה חייב להיות שם. אני אסתדר עם הילדים - אתה תלך להילחם"

האם חווית אובדן של חבר קרוב? - שתף אותנו באיזה מעלה טובה לקחת ממנו

יחסית בתחילת המלחמה הייתי במארב על הגדר, כשעוד לא ממש ידעו מה הולך לקרות, פלאפונים היה אפשר רק למצב שנגמרת הסוללה של הקשר ובקושי היה אפשר להטעין כי ישנו 100 אנשים בחדר אוכל שהיה היחיד שממוגן.

בבוקר אשתי התקשרה וסיפרה שנערן התהפך עם הטנק - ואחרי שבוע הוא נפטר.

מאוד קשה לבחור משהו אחד שקיבלתי ממנו. היום הרבה מדברים על גדולתו, אני ממש תמיד הערצתי ואהבתי אותו. באתי לישיבה אחריו, למדנו חברותא בהמון דברים, בעיקר בתורת הרב קוק. הוא היה עד בחתונתי ולבני שנולד קראנו בשמו

נערן היה מתייחס לכל דבר ברצינות, לא ברצינות מעושה של 'שניה אני צריך לחשוב על זה' אלא בצורה מאוד טבעית, הכל דיבר פנימה. במוזיקה הוא היה מנגן פנימה, בדיבור ובתורה. במקביל - האמת הייתה נר לרגליו. שוב, לא שהוא לא שיקר. אם צריך - היה משקר בקלות. אלא שהוא לא התעסק בחארטות. אם הייתי קצת מבואס הוא היה באמת לגמרי איתי, אבל אם הבאסה כבר קצת 'סתם' קזה ופתאום אולי נלך להסתובב ולבזבז את הזמן, או אם הייתה איזה

סברא שהיא מידי תיאורטית ולא באמת מגיעה מקושי של החיים - אז הוא היה שואל, נו, אתה באמת חושב ככה? ולא היה אפשר לשקר. והכל בכבוד לצד הערכה ומעין דחיפה להתמודד עם דברים אמיתיים. לפני שהוא בא ללמוד בישיבת "רעותא" הוא למד במקום אחר. אחרי שבוע, הוא נשבר שם בצורה קשה מאוד. ממש חשב לזרוק הכל. בכרמל הוא הבריא את הנפש. הסיפור על זה היה שהוא שמע שהתורה זה כמו מקווה, רק אם אתה נכנס לגמרי פנימה - אז אתה מיטרה. ואז כשלא הצליח - נשבר.

בכרמל הסיפור קיבל פרשנות אחרת - לא שמי שלא מכניס הכל לא מיטרה - אלא שזה המסע שלנו - יום אחרי יום להכניס עוד חלק בתורה. את המוזיקה, את האהבה, את הספרות, את הספורט, הכל צריך להיכנס והתורה כמו עכביש צריכה להתפשט בכל חלקי הנפש הוא היה כישרון חריג מאוד במוזיקה. ממש לא שמעתי אף אחד בחיי עם כזו שמיעה ייחודית ואומנותית. ביום מן הימים הוא סיפר שהוא מתלבט אם להמשיך את חייו בתורה, בצורה בריאה כמובן, או להתאמן ולהיות מוזיקאי. חשוב לומר, אם היה הולך על מוזיקה, הוא היה מנגן בכל העולם. גם המעט שהספיק להוציא הוא מדהים ביופיו, תחשבו מה היה אם היה משקיע בזה שעות ביום - אבל נערן בחר בתורה, ומרגע זה למד מ-6:00 עד 12 בלילה. החברים היו החברותות ואם צריך גם לא היה ישן, כמובן הכל בשמחה ממש. אם עושים את זה בצער - זה לא עובד. הוא בנה את זה לאט. זה עוד למידה, לתת להתקדמות להגיע אליך - לא ללחוץ עליה. להתקדם בצורה טבעית. אחד הדברים שמוזיקאי צריך כדי ליצור זה המון נוכחות ברגע ההלחנה וליהוט את הרגע של ההשראה המדויקת. אני חושב שהתורה - דייקה לו את המקום ככה שהוא הגיע אליו יותר בקלות, כל יצירה כאילו הייתה מיד מאוד ממוקדת ומרוכזת.

שמחתי להיות איתו אהבתי אותו ואפילו היינו צריכים לעבוד על שיר שלי שיצא בקיץ בעזרת ה'. אני מתגעגע, כל יום. לפעמים בבכי, לפעמים בכאב. אני ממש מודה על הזכות להכיר אותו ולזכור אותו ברגעים חשובים בחיי.

הפסדנו אדם גדול. עכשיו עלינו להשלים את החסר.

איך התחושות של הלוחמים בשדה הקרב?

יש המון ביחד, התפתחה אהבת נפש בין כל החיילים שנמצאים ומשרתים. קיימים ויכוחים פוליטיים, הרבה פחות קיצוניים ממה שמוצג בתקשורת. יש גם דברים שלא הייתי חווה באזרחות מעולם: לשבת עם בחור ולשחק איתו שש-בש בשבת בזמן שהוא מעשן סיגריה - משהו שלא פגשתי וכנראה לא אפגוש בחיי השגרה שלי. יש חיילים שהגיעו במיוחד מחו"ל, דתיים-לאומים, חרדים, חילונים וגם לא יהודים - וכולנו יחד למען אותה מטרה, מלאי תחושת שליחות ויחד למען עם ישראל.

יום גאולת ירושלים

"ירושלים של זהב ושל נחושת ושל אור"

יום ירושלים עוצמתי במיוחד התקיים השנה כל שכבה יצאה לפעילות: שכבה ט' יצאה לטיול בקסטל, שכבה י' לסיור בשכונת נחלאות, שכבה י"א למערת צדקיהו ושכבה י"ב לסיור בהר הרצל בהמשך שמענו שיחה בבית הכנסת הגדול מפיו של עדיאל קרטי, לוחם סיירת צנחנים, שנפצע ב-1968 וידו כמעט נקטעה, טס לחו"ל כדי לקחת פסק זמן בחייו - אך מששמע שפרצה מלחמת יום הכיפורים - שב ארצה לסייע במאמץ המלחמתי - ועל אף שיחידתו הושמדה כמעט כליל - הקים יחידת סיור חדשה ולחם בסוריה בגבורה גדולה

מבית הכנסת הגדול המשכנו לכותל בריקוד הדגלים המסורתי יחד עם רבבות עמך ישראל

